

over $\frac{1}{4}$ indtil $\frac{1}{2}$ Mils Afstand derfra	80 Dre
— $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ — — —	1 Kr. 20 —
— $\frac{3}{4}$ — 1 — — —	1 — 60 —

og fremdeles 30 Dre for hver $\frac{1}{4}$ Mil, hvormed
 Betlængden overstiger 1 Mil.

Naar Udhæringen finder Sted om Natten, d. e. efter Kl. 10 Aften men inden Kl. 6 Morgen, forhøjes de ovennævnte Beløb med det Halve.

De i denne Paragraf under Litra a og b nævnte Betalinger maa, forsaavidt de tilfalde Posthusene, for hver enkelt Forsendelse ikke tilsammen overstige det Beløb, som Frankoen vilde andrage. Den under Litra c nævnte Betaling kan erlægges ved paaklæbete Frimærker.

§ 3.

Den Kjøberen af 100 almindelige Frimærker eller 25 Konvoluter ved Postlovens § 14 indrømmede Rabat af 4 pCt. forhøjes til 5 pCt.

§ 4.

Ved denne Lov hæves §§ 12 og 16 1ste og 2det Stykke i Lov af 7de Januar 1871 om Postvæsenet.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Efter Møntlovens § 18 blive de i den nugældende Rigsmønt fastsatte offentlige Betalinger, fra den Tid den nye Regningsenhed indføres, at afgjøre i Kronemønt efter det i Lovbestemmelsen angivne Omsætningsforhold, hvorefter navnlig Beløb under 12 Skilling betales med dobbelt saamange Dre, som der skulde være erlagt Skilling. Da den langt overveiende Del af Postintraderne udgøres af Betalinger, der falde under det angivne Minimum af Rigsmønt, som ligefrem kan omsættes i Kronemønt, vilde disse Indtægter blive væsentligt berørte, hvis man lod Postlovens Portosatser blive bestaaende, saaledes at det aarlige Tab ved Betalingen af Postafgifterne kan anslaaes at ville udgjøre henved 36,000 Rd. En saadan Nedgang i Postintraderne vilde være saameget betænkeligere som der i Fremtiden paa forskjellig Maade vil kræves

betydelige Udgifter, hvis Postvæsenet skal kunne tilbørlig fyldestgjøre de Opgaver, der stilles det, og man har derfor troet at burde foreslaa den i Lovforslaget optagne Omsætning af Postlovens Tarter for Befordringen af Forsendelser med Posten fra Rigsmønt til Kronemønt, der bringer Sætterne i Harmoni med Titalssystemet og hvad de laveste Sætsler angaar frembyder den Fordel, at de svære til de i den vedtagne Mønttrække fastsatte Mønter. Da Indtægterne herved ville stige, er det derhos anset rigtigt at nedsætte og simplificere Portotarten med Hensyn til Smaaafgifter samt indrømme en højere Rabat ved Frimærkesalget, ligesom det nuværende interne Telegramgebyr af 32 B. antages at burde nedsættes til 50 Dre (24 B.) fra den Tid Møntforandringen træder i Kraft.